

selvfølgelig agter – det gør enhver minister – er at forklare Folketinget konsekvenserne og betydningen af det, Folketinget vedtager, og derfor deltager jeg selvfølgelig også i en drøftelse med udvalget og giver de svar, som måtte gøre sig gældende.

Jeg forstår, at særlig SF og fru Pia Olsen Dyhr – også et par andre partier – jo havde en lang række bemærkninger til den sidste del af lovforslaget. Der vil jeg sige, at vi selvfølgelig nok skal sørge for, at alle spørgsmål bliver besvaret, så vi i det omfang, det er muligt at forklare det for fru Pia Olsen Dyhr, sikrer, at nogle af de misforståelser, som jeg mener fru Pia Olsen Dyhr gav udtryk for, ikke længere er til stede.

Kl. 11:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Pia Olsen Dyhr for anden gang.

Kl. 11:41

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jamen jeg ser frem til en redegørelse fra Miljøstyrelsen om, at det her er en garanti for, at vi ikke risikerer en udsættelse af erstatningen af nogle af de meget farlige pesticider med mindre farlige pesticider. Og jeg kan jo ved at læse hele forslaget se, at Miljøstyrelsen intet sted garanterer det her, men det gør miljøministeren så, og det er jeg glad for, og så må vi tage en redegørelse og diskutere den.

Men derfor vil jeg netop også foreslå – for ministeren vil i hvert fald få flere diskussioner af netop den del af lovforslaget om administrationen af pesticider, end ministeren vil få af den del, der handler om terrorisme – at man deler forslaget. Det handler simpelt hen om at behandle Folketinget ordentligt og om lovprocessen i forbindelse med det her, og det handler ikke om et enkelt folketingsmedlem. Det her handler om, at SF's folketingsgruppe ønsker at få det her forslag delt i to dele, fordi det mener vi er den mest hensigtsmæssige behandling af lovforslag i det her Ting.

Kl. 11:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Miljøministeren.

Kl. 11:42

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Det har jeg stor forståelse for at SF måtte mene. Jeg har klart givet udtryk for, at det ikke er en holdning, som regeringen deler.

Hvad angår diskussionen om de miljømæssige konsekvenser, vil jeg sige, at det også står meget klart i lovforslaget, hvad man vurderer de miljømæssige konsekvenser er, og det henholder

jeg mig helt klart til. Men jeg har også i dag valgt at betone følgende, for visse politikere har nævnt, at det her vil være en total glidebane, og at regeringen vil være helt ligeglad med skadelige pesticider:

Hvis der kommer nye forskningsresultater, som viser, at godkendelsesbetingelserne ikke længere er opfyldt, er det muligt at tage godkendelsen op til fornyet vurdering. Og det er klart, at jeg følger det nøje. Vi har en kemikaliehandlingsplanen på tværs af Folketingets partier, og jeg er meget optaget af, at man selvfølgelig ikke har stoffer, som påfører folk særlige udfordringer, når det gælder miljø og sundhed, og det har jeg nævnt mange gange. Derfor lægger jeg selvfølgelig også vægt på, at det her er muligt – det vil jeg også gerne sige klart til fru Pia Olsen Dyhr – og der jeg tror at vi deler den samme holdning.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja tak. Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet. (Nødområder for skibe og planer herfor m.v.).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 30.10.2008).

Kl. 11:43

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Eyvind Vesselbo, værsgo.

Kl. 11:43

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Ændringen af havmiljøloven omfatter lovforslag om justeringer på en række områder, og hovedformålet med lovforslaget er at udpege særlige nødområder for skibe på havet og i havnene.

Med lovforslaget skal vi leve op til vores forpligtelser i forhold til EU-regler, og planen er, at loven skal træde i kraft den 1. januar.

Indledningsvis har lovforslaget som sagt til formål at udpege nødområder. Dertil har lovforslaget til formål at udarbejde planer for håndtering af skibe, som har brug for nødassistance.

Blandt høringssvarene til den første del af lovforslaget har man kunnet fornemme en vis usikkerhed om de omkostninger, som havnene potentielt kan hænge på, hvis staten pålægger dem at hjælpe et skib, der har brug for assistance. Derfor indeholder lovforslaget et forslag om, at staten kan stille sikkerhed i forhold til havnens omkostninger, hvis det pågældende rederi ikke selv har mulighed for det.

Herudover indeholder lovforslaget en række justeringer af gældende regler for havmiljøområdet, herunder muligheden for at uddelegere syn og inspektion af skibe samt udvidelse af håndhævelse af straffebestemmelserne i havmiljøloven, som kan bidrage til at reducere udslippet af partikler og svovldioxid, SO_x 'er, fra skibene. Ligeledes omfatter lovforslaget en lille justering af de eksisterende regler om vilkår for optagning af havbundsmateriale. Her placeres myndighedsansvaret hos kommunerne, hvor det før var delt mellem statslige miljøcentre og kommunerne.

Afslutningsvis indeholder lovforslaget et forslag om at indføre en forældelsesfrist på 5 år for overtrædelse af havmiljøloven. Formålet er, at bestemmelserne om forældelse således kommer i overensstemmelse med flere andre love på miljøområdet.

Alt i alt indeholder dette lovforslag en række forbedringer af eksisterende love, ensretninger og opstramninger. Derfor kan Venstre støtte forslaget, og jeg skal meddele, at Liberal Alliance også støtter forslaget.

Kl. 11:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja tak. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Torben Hansen.

Kl. 11:46

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Socialdemokratiet synes, det er vigtigt, at der nu skabes hjemmel til de nødvendige nødområder for skibe, nødområder, som er vigtige, og som jo også langt hen ad vejen de facto mere eller mindre er taget i brug.

I forhold til nødområderne er udarbejdelse af nødområdeplanerne vigtig, ikke kun i forhold til beredskabet, hvilke muligheder der er, og hvad der mangler osv., men også i forhold til de natur- og miljømæssige forhold i nødområderne. Socialdemokratiet er meget optaget af, at natur- og miljødelen, når der ikke er tale om en akut havarist, så også lægges til grund for beslutningen. Jeg synes, det er vigtigt at betone det, for det fremgår af høringsnotatet, at Søværnets Operative Kommando kan lægge de miljømæssige konsekvenser til grund, men ikke skal. Det tror jeg er vigtigt at vi får kigget på i udvalgsarbejdet.

Jeg har også tidligere stillet spørgsmål om havmiljøloven og kommunernes forpligtelse i den forbindelse, når det gælder oprensning efter en konkret forurening på stranden. Det er et klart kommunalt ansvar, men det må også erkendes, at der for nærværende er nogle kommuner, der grundet deres lave indbyggertal simpelt hen er for små, så små, at de ikke har råd til at indkøbe det nødvendige udstyr, og derfor skal der selvfølgelig kigges på nødområderne sammenholdt med det lokale, kommunale beredskab.

I forhold til afsnittet om opgravet bundmateriale kan det sådan set sagtens læses sådan, at der er et overlap imellem miljøbeskyttelsesloven og havmiljøloven. Så langt, så godt.

Socialdemokratiet vil dog også i det kommende udvalgsarbejde kigge nærmere på forslagens ordlyd og bemærkninger, da vi er meget optagede af, at det her absolut ikke på nogen som helst måde må føre til et lavere beskyttelsesniveau med hensyn til sedimenter i havnene.

Socialdemokratiet støtter lovforslaget, men vi vil i udvalgsarbejdet kigge nærmere på såvel klappingsdelen som beredskabsplanerne for nødområderne.

Kl. 11:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja tak. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken til hr. Jørn Dohrmann fra Dansk Folkeparti.

Kl. 11:48

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Som det er sagt før, drejer det sig om nødområder, og jeg er enig i det, den forrige taler også var inde på, om, hvorvidt man fra statens side kan sige, at man bare kan stille sikkerhed. Selvfølgelig skal man stille den sikkerhed, som vi ser det. Det er jo klart, at man så eventu-

elt må gå tilbage til de skibe, som kommer i problemer og har brugt det, og afkræve dem det, det koster at bruge det.

Jeg mener bare, at man må være helt seriøs og sige, at kommunerne selvfølgelig ikke skal belastes af, at de finder ud af fra EU's side, at der skal oprettes sådan nogle nødområder. Det er sund logik. Vi vil gerne være med til at sikre dem, men selvfølgelig skal det ikke være en økonomisk belastning, som man ikke kan overkomme i de enkelte kommuner. Så det er vi meget med på.

Vi er også glade for, at man jo lærer af de erfaringer, man får rundtomkring, når vi har haft de her uheld. Vi har set uheld i Frankrig. Kunne man gøre noget der? Er der noget af det, vi kan forhindre i fremtiden, er det selvfølgelig det, vi skal gøre ved netop at have de her områder. Derfor må vi sige, at når vi har Søværnets Operative Kommando inde over, er det nok noget af den bedste ekspertise, vi samtidig trækker på her, og det er vi meget positivt stemt over for.

Så var der det med havbundsmaterialet. Man kan sige, at når der er nogle uklarheder på det område, skal vi jo selvfølgelig rette op på det. Der er vi selvfølgelig også villige til at se på, hvordan vi får rettet op på det her. Så der er sund logik i det, der bliver skrevet i lovforslaget her, men med hensyn til det med, at man laver nogle forældelsesfrister på 5 år, vil jeg sige, at vi nok er nødt til at se lidt på det i forhold til alle mulige andre miljøbeskyttelseslove. Hvorfor lige en forældelsesfrist på det her område?

Vi er nødt til at holde fast i, at forurenere betaler, uanset om man har overskredet de 5 år på området her. Jeg synes i hvert fald, at det er vigtigt, at man ikke bare håber på, at tiden går, og så bliver alting glemt, men at man også kommer til at stå til ansvar for de ting, man påfører miljøet.

Men ellers er vi positive, og vi glæder os til udvalgsarbejdet.

Kl. 11:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Den næste i rækken er fru Ida Auken fra SF.

Kl. 11:51

(Ordfører)

Ida Auken (SF):

Lovforslaget har til formål at få udpeget nødområder til havs. Forslaget er en implementering af artikel 20 i det såkaldte overvågningsdirektiv. SF er meget tilfreds med, at de allerede eksisterende straffebestemmelser også kommer til at omfatte udledning til luften. Da vi jo ikke lige-

frem har små problemer med luftforurening i Danmark, synes vi, det er godt, at der dog på dette lille område bliver gjort en lillebitte smule for luftforureningen.

Så bakker SF op om Socialdemokraternes bemærkninger og vil derudover i udvalgsarbejdet fokusere på, hvad der menes med, at kommunerne skal gøre beredskabet tilstrækkeligt og effektivt. For vi skal virkelig sikre, at kommunerne har de fornødne planer og det fornødne mandskab og udstyr til rådighed, uden at det belaster dem for meget. Så med Socialdemokraternes bemærkninger støtter SF forslaget.

Kl. 11:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Den næste i ordførerrækken er hr. Per Ørum Jørgensen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:52

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det er altid væsentligt, at vi sikrer de rette rammer, og jeg synes, at dette lovforslag med de mange elementer, som det rummer, er udtryk for det. Det er jo selvsagt noget helt centralt, at vi nu endegyldigt, man kan også sige langt om længe, får udpeget nødområder for skibe på havet og i havnene, og at der bliver udarbejdet detaljerede planer for håndtering af skibe, der har behov for assistance.

Der har været bekymring i forbindelse med det oprindelige lovforslag og ikke mindst hos foreningen Danske Havne, som havde en bekymring om, at de kunne blive pålagt nogle eventuelle omkostninger i forbindelse med dette lovforslag, hvis nu der var et fartøj, som økonomisk ikke var i stand til at bære den byrde, som der selvfølgelig kan opstå i sådanne situationer. Derfor synes jeg også, at en ting, som jeg vil fremhæve i forbindelse med det her lovforslag, er, at man fra statens side går ind og stiller en sikkerhed for havnene, hvis de skulle komme i den situation, at der var et rederi, som var økonomisk skrantende. Så ville havnene ikke blive pålagt ekstraordinære omkostninger i forbindelse med dette lovforslag. Det synes jeg er en god balance i tingene, og det er også en god sikkerhed, som vi dermed giver Danske Havne.

Et andet væsentligt element er selvfølgelig hele spørgsmålet om de særlige beskyttelsesområder på havet, også kaldet Natura 2000-områderne, og at vi selvfølgelig ikke går på kompromis med de miljømæssige hensyn, der skal tages i disse områder. Vi mener, at udpegningen af

nødområder efter det her lovforslag sagtens kan lade sig gøre, og fra konservativ side vil vi egentlig også mene, at det skal kunne lade sig gøre, at vi tager de naturlige hensyn, og vi føler os egentlig også beroliget ved, at de hensyn tages i de nødområdeplaner, der skal udarbejdes i den her forbindelse.

Så er vi utrolig glade for – og det er noget, jeg hører mange andre ordførere hæfte sig ved – at der også er nogle initiativer i forbindelse med håndhævelsen af reglerne om luftforurening fra skibene. Jeg synes, at det er et meget vigtigt signal fra dansk side til IMO, der jo er FN's internationale søfartsorganisation, at vi i nogle tilfælde, hvis folk har en ulovlig anvendelse af skibsbrændstof, fra dansk side konsekvent kan gribe ind.

For det er jo helt grundlæggende, at miljøsyndere ikke skal slippe nemt omkring de her ting. Det er et tiltag, som er til gavn for både miljø og sundhed, og jeg synes også, at det signalmæssigt i forhold til IMO er noget helt centralt, som vi fra dansk side sender her. Vi ved, at der ligger meget, meget store udfordringer i at få søfarten med i en international aftale – også i forhold til en eventuel aftale i København i 2009 om klimaet og om nedbringelse af CO₂-udslippet. Nu synes jeg måske, det er et beskedent signal, men dog et signal fra dansk side om, at det her er noget, vi tager alvorligt.

Men vi støtter lovforslaget.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja tak. Der er ingen korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Johs. Poulsen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 11:56

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

I Det Radikale Venstre er vi grundlæggende positive over for det lovforslag, der ligger her. Det er vores vurdering, at det alt andet lige betyder, at man vil kunne opnå en bedre beskyttelse af havmiljøet, hvilket naturligvis også er sigtet med lovforslaget. Der er en række tilfælde, hvor man også kan sige at der er brug for det, og derfor er vi tilfredse med, at der nu bliver forsøgt taget hånd om de situationer, ikke bare med hensyn til nødområder til havs, men også for den sags skyld i forhold til at kunne søge havn og bringe løsninger på eventuelle miljøtruende situationer.

Vi er i den forbindelse glade for, at begge regeringspartier har tilkendegivet, at man vil sik-

re, at der ikke på nogen måde skabes en situation, hvor kommunerne eller havnene direkte eller indirekte kommer i økonomisk vanskeligt håndterbare situationer, ved at der stilles en form for statsgaranti. Vi mener så til gengæld, at det – for vores vedkommende i al fald – er en forudsætning, at den sikkerhed også er hundrede procent til stede juridisk. Nu har vi så hørt det her fra talerstolen i dag, og vi vil også i udvalgsarbejdet sikre os, at det bliver tilkendegivet, at kommunerne og havnene holdes skadesløse.

Kl. 11:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ja tak. Der er ingen korte bemærkninger, og så er det hr. Per Clausen fra Enhedslisten som ordfører.

Kl. 11:57

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu er jeg selvfølgelig altid lidt bekymret for, at min positive tilgang til forslag fra regeringens side skal gøre miljøministeren alt for overmodig, men vi fortsætter alligevel i den positive tone her.

Jeg vil sige, at det her lovforslag jo er et lovforslag, der vil skabe hjemmel til at udpege nødområder og fastsætte regler om udarbejdelse af planerne, og det er jo så et nødvendigt forslag for at muliggøre den endelige udpegnings af de her nødområder. Det er Enhedslisten i udgangspunktet meget positiv over for, fordi sådanne nødområdeplaner jo er altafgørende for, hvorledes det nødvendige beredskab i nødområderne skrues sammen og ikke mindst finansieres.

Nu er det jo velkendt, at kommunerne har store problemer med at løfte deres forpligtelser efter havmiljøloven, når det handler om beredskab over for olieforurening, selv om de har pligten til det. Vi har i tv bl.a. set, hvordan Samsø beredskab måske ikke ser helt imponerende ud, på trods af at Samsø jo faktisk er en ø, som er ekstremt sårbar og har stor risiko for olieforurening på kysten. Og her vil jeg bare sige, at det ikke nytter, at lovgiverne og ministeren bare går ud fra, at kommunerne opretter det nødvendige beredskab. Det kan vi godt risikere at kommunerne ikke gør, bl.a. på grund af manglende økonomi, men måske også på grund af manglende prioritering, fordi der er tale om en ulykke, der måske kan ske, og så kan man jo godt planlægge og prioritere ud fra, at den nok aldrig sker.

Når eller hvis den sker, er det miljøet, der må bære omkostningen ved, at ingen foretager sig

noget tilstrækkeligt og effektivt, og derfor er vi fra Enhedslistens side af den opfattelse, at det er vigtigt, at staten påtager sig et betydeligt medansvar for at få beredskabet gjort tilstrækkeligt og effektivt, enten ved præcist at fastlægge, hvad tilstrækkeligt og effektivt som minimum konkret indebærer af udstyr, mandskab og planer, eller ved selv at finansiere det – eventuelt en kombination af begge dele.

Det andet, jeg vil sige, handler om spørgsmålet om optagning og påvirkning af havbunds materiale, og der indebærer forslaget, at det overlades til kommunen i alle andre tilfælde end i forbindelse med klappning at sætte vilkår for optagning og hermed også at sikre minimering af tab af forurenede havbunds materiale til havmiljøet, hvis kvalitet jo ellers er ministerens og ministeriets ansvar. Kommunen har også ansvaret for, at den videre håndtering og deponering af det forurenede materiale sker på en miljø-mæssigt forsvarlig måde.

Her vil vi i hvert fald godt arbejde lidt i udvalget ud fra det udgangspunkt, at vi ikke synes, at det kan udelukkes, at der kan bestå en konflikt, ved at kommunen har interesse i at skulle håndtere og bekoste håndtering af så små mængder materiale som muligt og derfor ikke vil have stor tilskyndelse til at få ilandbragt havbunds materiale med så små tab af forurenede materiale som muligt. Der kan godt være nogle modsætninger og nogle konflikter internt i kommunerne om, hvordan man vil behandle det, problemer og konflikter som staten ikke har i samme udstrækning, og her kan der argumenteres for, at staten stadig væk burde have det som en opgave. Vi vil i hvert fald under udvalgsarbejdet prøve at se på, om vi enten kan få en sikkerhed for, at de negative konsekvenser, som vi frygter det her kan få, kan forhindres, eller at man kan finde en anden mulighed for at løse de kompetenceproblemer, som jo er anledningen til, at ministeren har taget den her sag op.

Det er jo ikke udtryk for, så vidt vi har forstået, at det er en vældig stor strategisk overvejelse, der ligger bag ministerens forslag om, at man flytter en opgave ud til kommunerne eller rettere sagt får præciseret, at den ligger hos kommunerne, men mere et udtryk for, at ikke alt var fuldstændig gennemtænkt og på plads, da man vedtog kommunalreformen. På den anden side vil jeg sige, at hvis man ikke i den proces havde begået større fejl end den her, ville jeg næsten også kunne rose regeringen for det. Men det var

altså en betinget ros, bare så ministeren ikke bliver alt for glad.

Kl. 12:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Miljøministeren.

Kl. 12:01

Miljøministeren (Troels Lund Poulsen):

Først og fremmest vil jeg sige tak for de mange gode og konstruktive bemærkninger, der faktisk har været til ændringen af havmiljøloven. Jeg er glad for, at vi i Folketinget er enige om, at det er utrolig vigtigt, at der findes nogle områder, hvor skibe med behov for assistance kan søge hen.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at der har været lidt langsommelighed med hensyn til at få det her lovforslag fremsat, hvilket jeg jo også har tilkendegivet flere gange over for Folketingets Miljøudvalg – i hvert fald i ét samråd.

Hovedformålet med lovforslaget er, at vi nu får mulighed for endegyldigt at udpege nødområder for skibe på havet og i havnene og udarbejde detaljerede planer for håndtering af skibe, der har behov for assistance. Ved at udpegningen og planerne nu kommer endeligt på plads, formindsker vi også faren for forurening af vores farvande og kyster, og vi øger samtidig sejladssikkerheden.

Skulle det ske – hvilket ikke er utænkeligt – at en olietanker havarerer og der dermed er risiko for en omfattende forurening af vores farvande, vil vi med nødområderne og de tilhørende planer være rigtig godt forberedte til at kunne håndtere en sådan tragisk situation.

Som følge af regeringens handlingsplan for gennemførelse af forslagene i rapporten fra 2004 vedrørende øget anvendelse af lods og en styrket overvågning af sejladssikkerheden har regeringen allerede iværksat flere forskellige tiltag, der medvirker til at forebygge forurening af havmiljøet. Her tænker jeg bl.a. på den øgede overvågning af risikoskibe i de danske farvande og etablering af kystbaseret radardækning. Sammen med disse forebyggende tiltag vil de udpegede nødområder og planerne herfor bidrage endnu mere til at sikre, at de danske farvande ikke forurennes.

Da lovforslaget var i høring hen over sommeren, udtrykte flere høringsparter, bl.a. Danske Havne, bekymring over de potentielle omkostninger, der kan opstå, ved at havnene af staten får anvist et skib med behov for assistance. Jeg er helt enig i, at det kan være et potentielt problem i de situationer, hvor et skib ikke kan eller ikke vil stille sikkerhed over for havnene efter

de gældende regler. Derfor indeholder lovforslaget et forslag om, at staten kan stille sikkerhed over for de havne, der udpeges som nødområder, for de eventuelle omkostninger, der kan være forbundet med at modtage et skib. En sådan sikkerhed vil dog kun skulle stilles, hvis skibets rederi ikke selv har mulighed for at stille sikkerheden, og staten vil så efterfølgende søge regres for de afholdte udgifter.

Det er Søværnets Operative Kommando, der i praksis vil kunne stille sikkerhed over for havnene, da det er Søværnets Operative Kommando, der anviser skibe til nødområderne. Jeg har i øvrigt for kort tid siden sendt et udkast til bekendtgørelse om nødområder og udkast til planer for de enkelte nødområder i høring. Bekendtgørelsen indeholder den endelige udpegnings af nødområder og regler for udarbejdelse af planerne.

Det er tanken, at bekendtgørelsen og planerne skal træde i kraft samtidig med det her lovforslag. Jeg håber, at lovforslaget kan træde i kraft ved årsskiftet, altså den 1. januar 2009, så nødområderne og planerne bliver så operationelle som overhovedet muligt, og så vi også dermed lever op til vores forpligtelse i forhold til EU.

Ud over nødområderne indeholder lovforslaget også en række mindre justeringer af gældende regler i havmiljøloven. Det drejer sig bl.a. om at udvide muligheden for at uddelegere syn og inspektion af skibe til private selskaber, de såkaldte verdensomspændende klassifikationselskaber, til at gælde hele havmiljøområdet. Det foreslås for at fremtidssikre bestemmelserne i loven. Samtidig har der også vist sig et behov for at præcisere det offentlige ansvar over for klassifikationselskaber.

Jeg skal i øvrigt fastslå, at anvendelse af klassifikationselskaber er den altovervejende hovedregel på søfartsområdet, da syn og inspektion af skibe ofte skal ske i havne eller på værfter langt fra det land, hvor skibet har hjemme.

Så vil jeg også gerne kvittere for kommentaren fra SF's ordfører om en luftstrategi. Det er jo sådan, som ordføreren så rigtigt nævnte, at der også her i lovforslaget er et yderligere tiltag i forhold til luftstrategi, fordi vi nu sørger for at sikre, at det, som handler om håndhævelse af straffebestemmelser i havmiljøloven, også om-

fatter skibes og platformes udledninger til luften. En styrket håndhævelse på dette område er vigtig og vil også være med til at reducere udslippet af partikler og svovloxider fra skibes anvendelse af brændstoffer. Det er altså en meget konkret indsats for nu at sikre, at luftforureningen kan mindskes, og at der skabes mulighed for, at vi med hensyn til de mange skibe, der sejler i de danske farvande, også der har en hjemmel til at sikre, at de overholder de internationale regler.

Lad mig så også komme med et par bemærkninger, som handler om det, hr. Per Clausen talte om. Det har vist sig efter kommunalreformen, at der er brug for en mindre justering af de gældende regler om vilkår for optagning af havbundsmateriale. Med lovforslaget foreslår vi, at myndighedsansvaret på området placeres hos én myndighed, nemlig kommunen. I øjeblikket er kompetencen delt mellem de statslige miljøcentre og kommunerne.

Endelig indeholder lovforslaget forslag om at indføre en forældelsesfrist på 5 år for overtrædelse af havmiljøloven. På den måde vil havmiljølovens bestemmelser om forældelse komme i overensstemmelse med flere andre love på Miljøministeriets område, f.eks. jordforureningsloven, miljøbeskyttelsesloven og naturbeskyttelsesloven.

Kl. 12:06

Alt i alt forventer jeg, at vi vil få en bedre håndtering af eventuelle skibsuheld på havet og bedre muligheder for at gribe ind over for skibe, der overtræder regler om udledning til luften til skade for luftkvaliteten. Jeg håber på en god diskussion og mange spørgsmål under udvalgsbehandlingen, sådan at vi får belyst de spørgsmål, der måtte være.

Kl. 12:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. (Regulering af afgift til drikkevandsbeskyttelse m.v.).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).
(Fremsættelse 30.10.2008).

Kl. 12:07

Forhandling

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Forhandlingen er åbnet. Den første på listen er hr. Eyvind Vesselbo fra Venstre.

Kl. 12:07

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Med dette lovforslag fastsættes hidtidige gebyrer på landindvinding i lov. Vedtagelsen af lovforslaget vil betyde, at der opkræves en afgift pr. kubikmeter vand på 30,50 øre til statslige og kommunale opgaver med drikkevandsbeskyttelse.

Tidligere kortlagde amterne drikkevandsintresserne og udarbejdede indsatsplaner samt finansierede opgaverne ved at opkræve gebyrer hos vandværker og virksomheder. Efter kommunalreformen blev dette arbejde delt mellem kommunerne og staten. Det har imidlertid vist sig, at forudsætningerne vedrørende pris og tidsramme fra 1998 ikke har holdt stik, idet arbejdet har været både dyrere og mere tidkrævende end forudsat. Derfor er der blevet fastsat en ny tidsramme for gennemførelsen af drikkevandsbeskyttelsen. Staten skal have løst opgaven inden 2015, og kommunerne skal være færdige med indsatsplanlægningen i 2017. Dertil kommer, at det i fremtiden er SKAT, der er opkrævningsmyndighed. På den måde bliver afgiften en del af et nationalt samlet afgiftssystem.

Samtidig er der i lovforslaget lagt vægt på forenklingmuligheden ved omlægningen fra gebyr til afgift. Hvor reglerne tidligere var komplicerede og åbnede for fortolkninger, tilstræbes der i det nye regelsæt forenklinger og præciseringer af, hvem afgiften tilfalder. Herudover præciseres i lovforslaget samkøring af viden og vurderinger ved udarbejdelse af materiale i forbindelse med udarbejdelsen af vandplaner. Lovforslaget vil betyde, at regler for afgiften – hvem der skal indkræve, og hvem der skal betale – bliver meget tydeligere.

Venstre støtter forslaget, og jeg skal også her meddele, at Liberal Alliance støtter forslaget.

Kl. 12:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg skal meddele, at der er tre, der har bedt om korte bemærkninger til ordføreren. Den første kommer fra hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 12:09

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil stille hr. Eyvind Vesselbo et spørgsmål. Nu har vi jo godt nok hørt om det her med DUT-princippet, som der er lagt op til i forslaget her. Er det sådan, at Venstre og hr. Eyvind Vesselbo vil lægge pres på regeringen, for at man tager en diskussion eventuelt med KL for at høre, om der er nogle andre muligheder for at lave et system, som de eventuelt kunne bakke op bag, så man ikke absolut skulle bruge DUT-systemet, men at KL og regeringen måske fandt en anden måde at fordele udgifterne på, sådan at kommunerne kunne blive kompenseret på en bedre og mere ligelig måde?

Kl. 12:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 12:10

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er det jo sådan, at der er en aftale mellem staten og kommunerne om at bruge DUT-systemet, altså at man giver tilskud til kommunerne på den måde, DUT-systemet er bygget op på, og det støtter vi. Men det er klart, at der kan være områder, hvor det virker ulogisk, at man gør det på den måde, og derfor vil jeg meget gerne være med til at drøfte spørgsmålet, hvis kommunerne siger, at de godt vil med ind i sagen og godt vil drøfte muligheden for at lave om på lige netop det område. Hvis kommunerne tager initiativet, synes jeg da, det ville være en overvejelse værd at tage drøftelsen og se, om vi kan finde en anden løsning.

Kl. 12:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Dohrmann for anden gang.

Kl. 12:11

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil spørge hr. Eyvind Vesselbo, om han ikke er enig i, at KL har sendt et hørings svar, som jo direkte opfordrer til, at der nok skal være en anden fordeling, og derfor går jeg også ud fra, at hr. Eyvind Vesselbo har den opfattelse, at KL gerne vil diskutere det her. Det, jeg bare ganske fredsommeligt spørger til, er: Vil hr. Eyvind Vesselbo lægge pres på ministeren, sådan at mini-